

VS

ΑΝΤΙΚΡΙΣΤΑ

ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Διευθύνοντος Συμβούλου της Generali

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΟΧΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ, ΑΛΛΑ Η ΧΩΡΑ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ – ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΗΣ– ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Δεν υπάρχει ίσως άλλο θέμα που να απασχολεί τόσο την ελληνική κοινωνία, και για το οποίο να έγινε τόσο πολλή συζήτηση τις δύο τελευταίες δεκαετίες. Έχει υποστεί πολλές «μεταρρυθμίσεις» και, παρ' όλα αυτά, παραμένει ένα σημαντικό πρόβλημα, που αναζητά λύση, καθώς το υφιστάμενο συνταξιοδοτικό σύστημα εξακολουθεί να είναι μη βιώσιμο. Και θα παραμένει μη βιώσιμο όσο αποφεύγουμε να αντιμετωπίσουμε «το κακό στη ρίζα του», όσο δηλαδή δεν επιλέγουμε λύσεις που θα στηρίζονται στον συνυπολογισμό όλων

των δεδομένων, είτε αυτά είναι δημοσιονομικού είτε δημογραφικού χαρακτήρα.

Πρόσφατα, η Ένωση Αναλογιστών Ελλάδος παρουσίασε μελέτη με στόχο την αναζήτηση μιας μόνιμης και βιώσιμης λύσης του συνταξιοδοτικού προβλήματος. Μιας λύσης που μιλάει για τη δημιουργία ενός συστήματος τριών πυλώνων, που αναδεικνύει τη δυναμική του δεύτερου πυλώνα και που συνθέτει, αντί να διαιρεί και να αποκλείει, καθώς αξιοποιεί τα πιο θετικά στοιχεία των μέχρι τώρα εφαρμοζόμενων πολιτικών, ενώ εισάγει και νέα. Ένα σύστημα που έχει ήδη δοκιμαστεί με επιτυχία, με διάφορες παραλλαγές, σε άλλες προηγμένες ευρωπαϊκές χώρες.

Το σύστημα των τριών πυλώνων μπορεί να επιφέρει, σε βάθος χρόνου, σημαντική μείωση των ελλειμμάτων χρηματοδότησης που εμφανίζει το υφιστάμενο σύστημα, επιβαρύνοντας τον κρατικό προϋπολογισμό, και παράλληλα να διασφαλίσει ένα αξιοπρεπές επίπεδο συντάξεων.

Το νέο σύστημα θα στηρίζεται στον υφιστάμενο πρώτο πυλώνα, τα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης, που θα εξακολουθήσει να αποτελεί τη βάση του συνταξιοδοτικού συστήματος και να λειτουργεί αναδιανεμητικά.

Ακολουθώντας, εισάγεται ο δεύτερος πυλώνας κεφαλαιοποιητικού χαρακτήρα. Ο δεύτερος πυλώνας λειτουργεί ως ένας ακόμη παράγοντας χρηματοδότησης, καθώς θα προσφέρει έσοδα από επενδύσεις, στον οποίο μπορεί να βασιστεί σημαντικό μέρος της χρηματοδότησης των συντάξεων σε βάθος χρόνου. Επιπλέον,

με τον δεύτερο πυλώνα μειώνεται η εξάρτηση του συστήματος από τη δυσμενή εξέλιξη των δημογραφικών παραγόντων και αυξάνεται η οικονομική του ευστάθεια, όπως και η ανταποδοτικότητα του.

Το σύστημα συμπληρώνεται από έναν τρίτο πυλώνα προαιρετικής συμμετοχής, ο οποίος περιλαμβάνει τα ιδιωτικά συνταξιοδοτικά προγράμματα για τα οποία μπορεί να νομοθετηθούν και φορολογικά κίνητρα, που θα παρέχονται στη λήξη του προγράμματος.

Είναι προφανές ότι η συγκεκριμένη πρόταση επιδέχεται τροποποιήσεις, βελτιώσεις και επιμέρους αλλαγές. Ωστόσο, η ελληνική ασφαλιστική αγορά, οι εμπλεκόμενοι φορείς αλλά και οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές θα πρέπει να συνεχίσουν να επικοινωνούν σταθερά αυτό το μήνυμα, κάνοντας μετόχους αυτού και την ελληνική κοινωνία, στην οποία απευθύνεται.

Τόσο οι πολίτες όσο και οι εμπλεκόμενοι φορείς θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι το συνταξιοδοτικό πρόβλημα πρέπει να αντιμετωπιστεί ριζικά, τώρα, προς όφελος των επόμενων γενεών. Τώρα θα πρέπει να ξεκινήσει ένας εξαντλητικός και ουσιαστικός διάλογος, με στόχο την επιλογή λύσεων που θα οδηγούν σε ένα βιώσιμο και με αξιοπρεπείς παροχές συνταξιοδοτικό σύστημα.

Γνωρίζουμε το πρόβλημα, το έχουμε μελετήσει επιστημονικά και έχουμε καταθέσει προτάσεις. Μπορούμε, ενώνοντας τις δυνάμεις μας, να συμμετέχουμε σε μια ουσιαστική και κοινωνικά επωφελή λύση. ♦